

பொன்னொளிர் பத்து

1. பொன்போல ஒளிவீசும் வடிவுடையவனே! பூரண நிலவுபோன்ற முகத்தவனே! உன் அரிய ஆன்ம அனுபூதியின் மகிமை எங்கும் மணக்கக்கண்டு ஏழையான நான் உன்னை உலகில் எல்லா மூலைகளிலும் தேடி வந்தேன். எனது இறைவா! ஞான வடிவான ரமணா! ஜோதி மலைவாசனே!

2. ஜோதிவடிவான அண்ணாமலையில் பிரம்மத்தையறிந்த பிரம்மணோத்தமனாக விருபாக்ஷுகையில் விளங்கும் ஆதிமூலமே! அனாதியான இறைவனே! தூயவனே! ரமணா! என்னை இனியும் சோதிக்காது, உனது அருட்கண்கொண்டு ஆண்டு கொள்வாயாக. அறிவின் வடிவமானவனே!

3. அனைத்தும் அறிவுமயமான ஆனந்த வாழ்வே! சிவனோடு கலந்த ஆனந்தத் தேனே. அற்புதமான இனிமையான பாகே! எங்கும் பிரிவின்றி விளங்கும் ரமணா! வேண்டிய வரம் அளிக்கும் கல்பதரு என்று உன்னை நாடி ஓடி வந்தேன். அறிவின் சிகரமே! தூயவனே! உன் அருட்கண் பார்வையால் என்னைக் காப்பாயாக.

4. உன் பொன் போன்ற மெல்லிய திருவடிகளை எனக்குத் தருவாயாக, ஆதரவற்ற அடியேன் உனது திருவடிகளைச் சிரத்தில் சூடி துன்பமில்லா வாழ்வடைந்து நொடிப் போதில் பிறவி நோயை போக்கிக் கொள்வேன். பிரம்ம விஷ்ணுக்களாலும் அறிய முடியாத அண்ணாமலையில் வாழும் ரமணா! மௌனஸ்வரூபனே! நான் உன்னை எப்போது அடைவேன்? எனது கண்மணிகளுக்கு ஒப்பானவனே! கூறுவாயாக.

5. தூயவன் என்று உன்னைப் புகழ்வதைத் தவிர வேறு ஏதும் அறியாத ஏழையாகிய நான், உன் அருகில் இருந்து அலறுவதை நீ அறியமாட்டாயா? அமைதியை தா! எனது மனமாகிய பேய் உடனடியாக என்னை விட்டு ஓடும்படி அதை ஞானமாகிய வாளால் வெட்டி வீழ்த்துவாயாக! அழகிய ரமணா, உன்னை என்றும் போற்றுகிறேன்.

ஸ்ரீ பொன்னொளிர் பத்து

1. பொன்னொளிர் வடிவி னானே பூரண வதனத் தானே தன்னருஞ் சுவாநு பூதி தரையெலா மணக்க வேழை உன்னரும் புகழைக் கேட்டிவ் வுலகெலாந் தேடி வந்தேன் என்னரு ளிறையே ஞான ரமணனே ஜோதிக் குன்றே.

2. ஜோதியே வடிவாய் நின்ற சோணமா சைலந் தன்னில் வேதிய வருவி னோடு விருபாக்ஷ குகையின் மேவும் ஆதியே யனாதி வைப்பே யமலனே ரமணா வென்னைச் சோதியா தாண்டு கொள்வாய் சிற்பர சொரூப நீயே.

3. சிற்பரா னந்த வாழ்வே சிவத்தொடுங் கலந்த தேனே அற்புதா னந்தப் பாகே யகண்டனே ரமணா வுன்னைக் கற்பகத் தருவாய் நாடிக் கடிதெழுந் தோடி வந்தேன் விற்பன வருவே காவாய் விமலனே யருட்கண் டந்தே.

4. தந்திடாய் தளிர் பொற் பாதந் தமிழனேன் சிரத்திற் சூடி நொந்திடா வாழ்வ தெய்தி நொடியதிற் பவநோய் போக்க அந்தணா வமரர் காணா வருணைவாழ் ரமணா மோனா எந்தநா ளடைவ னுன்னை யிருவிழி மணியே சொல்லாய்.

5. மணியெனப் புகழ்வ தல்லான் மற்றொன்று மறியா வேழை அணிமையி னின்று யானா மலறுவ தறிந்தி டாயோ தணியென தகப்பே யின்று சடுக்கென வெனைவிட் டோடத் துணியதை ஞான வாளால் சுந்தர ரமணா போற்றி.

6. உலகம், சூரியன், நட்சத்திரம், பஞ்ச பூதகணங்கள் அனைத்தும் எனதாவி ரமணனே யாவான். எனது இதயத்துள் இருந்து இயங்கும் ரத்தினச் சுடரும் அவனே. ரமணனே தூயவன், வேதமாகிய ராட்டினத்தில் ஆடும் கடவுள்; ரமணனே ஞானநாட்டில் ரமிக்கும் அரசனாக இருப்பவன்.

7. (ஆசைகளைப் பற்றி) நிற்கின்ற மனதை நிமிடத்தில் நீக்கி அதை, பிரம்மனும், திருமாலும் ஆராய்ந்தறியாத அருணாசலனின் திருப்பாதத்தில் சென்றிடுமாறு நிறுத்திவைக்கும் சோமசேகர ரமண மூர்த்தியே எனது பெரும் துன்பத்தை நீக்குவாயாக. ஒன்றான ஆத்மசொருபத்தில் ஒன்றி வாழ்வனே.

8. வாழும் இந்த உலகம், அதன்வடிவம், பெயர் எல்லாம் என் மனதினின்று நீங்குமாறு ஞானமாகிய அக்னியை உனது அருள் பார்வையில் வைத்தவனே! ஆத்ம சொருபத்தில் ஒடுங்கிய யோகியே! ஞான ரமணனே! அழகுக்கெல்லாம் அழகு செய்பவனே! எங்கும் நிறைந்த ஞானச் சுடரே! அண்ணாமலையில் வளரும் புனிதத் தெய்வமே!

9. செல்வமே! ரமணா! உன் திருவடிகளை எப்பொழுதும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன் தெவிட்டாத ஞான சொருபமே! பாவனைகளைக் கடந்து மௌனமாகி, நின்ற பரம்பொருளின் வடிவமே! ஜீவனும் சிவமும் ஒன்றாகும்படி உள்ளத்தே தேக்கியவனே! இறப்பும், பிறப்பும் இல்லாத தத்துவத்தின்-முடிவாய் - மூலமாக நீ நின்றாய்

10. என்றும் புகழ் மிகுந்து நிற்கின்ற திருவண்ணாமலையில் நிலையாக இருக்கும் ரமணன் வாழ்க. மின்னல் போன்ற ஒளிமிகு இறைவன் வாழ்க விருபாக்ஷ குகையும் வாழ்க. நம்மை வாட்டுகின்ற துன்பம் போக்க வேங்கடரமணன் என்னும் பெயருடைய நான் இயற்றிய பொன்னொளிர் பத்து என்ற இந்த விருத்தப் பாமாலை என்றும் பொலிவுற்று வாழ்க, வாழ்க.

6. ரமணனே ஜகத்தி னோடும் ரவியுடு கணங்க ளானோன் ரமணனே யகத்தி லாடும் ரத்தினச் சுடர்வி ளக்காம் ரமணனே விமல வேத ராட்டினத் தாடுந் தேவன் ரமணனே ஞான நாட்டில் ரமித்திடு மரசாய் நின்றோன்.

7. நின்றிடு நினைவு தன்னை நிமிடத்தி னீக்கி நெஞ்சை அன்றயன் நிருமா லாய்ந்திட் டறிந்திடா வழகன் பாதம் சென்றிட நிறுத்துஞ் சோம சேகர ரமண மூர்த்தி என்பெருந் துயர நீக்கா யேகனே யோக வாழ்வே.

8. வாழ்ந்திடு முலகி னோடு வடிவுறு நாம மெல்லாந் தாழ்ந்திட ஞானப் பார்வைத் தழலதைத் தனக்குள் வைத்தோய் ஆழ்ந்திடும் யோக ஞான ரமணனே யழகின் மிக்கோய் சூழ்ந்திடுஞ் சுடரே சோண மலைவளர் புனித தேவே.

9. தேவனே ரமண பாதந் தேடினேன் நெவிட்டா ஞான பாவனா தீத மோனப் பரம்பொரு ளருவி னானே ஜீவனுஞ் சிவமு மொன்றாய்த் தேக்கிய வுளத்தி னானே சாவதும் பிறப்பு மில்லாத் தத்துவ முடிவாய் நின்றோய்.

10. நின்றிடுஞ் சோண சைல நிலைத்திடும் ரமணன் வாழி மின்றிகழ் சடைய னோடு விருபாக்ஷ குகையும் வாழி வென்றிடுந் துன்பம் போக்க வேங்கட ரமணன் சொல்லும் பொன்றிகழ் விருத்த மாலை பொலிவுற வாழி வாழி.